

Příloha č. 1 ke Školnímu řádu

Manuál postupu řešení šikany

1 Úvod

Je nutno intenzivněji řešit oblast vztahů ve školních třídách. Mnohdy dochází k tomu, že jsou výrazně narušeny a děti tak pobývají značnou část dne v konfliktním prostředí, které nemají možnost pouze svými silami změnit.

V případě, že ve skupině existuje soudržnost, kamarádské vztahy a převažují pozitivní morální hodnoty, kdy žáci mají zásadně negativní postoje k násilí a ubližování slabším pokusy o šikánování neuspějí. Jestliže je imunita skupiny vůči šikaně nějakým způsobem oslabena, jsou pokusy o šikánování trpěny a je téměř jisté, že násilí v nějaké podobě zakoření. Při souhrě dalších okolností může růst do pokročilých stupňů skupinové destrukce.

2 Cíl

Cílem manuálu je upřesnit postup školy při řešení šikany ve škole a to jak v souladu s legislativou na daném úseku, tak v součinnosti s dalšími spolupracujícími organizacemi.

3 Šikana

Definice šikany dle Metodického pokynu MŠMT ČR č.j. 25 832/2008-16.

Šikánování je jakékoliv chování, jehož záměrem je ublížit, ohrozit nebo zastrašovat žáka, případně skupinu žáků. Spočívá v cílených a opakovaných fyzických a psychických útocích jedincem nebo skupinou vůči jedinci či skupině žáků, kteří se neumí nebo z nejrůznějších důvodů nemohou bránit. Zahrnuje jak fyzické útoky v podobě bití, vydírání, loupeží, poškozování věcí, tak i útoky slovní v podobě nadávek, pomluv, vyhrožování či ponižování. Může mít i formu sexuálního obtěžování až zneužívání.

3.1 Členění:

- přímá a nepřímá
- fyzická a verbální
- aktivní a pasivní

3.2 Kombinací těchto tří dimenzí vznikne osm druhů šikánování:

- fyzické přímé aktivní (útočníci obět' škrtní, kopou, fackují atd.)
- fyzické aktivní nepřímé (kápo pošle nohsledy, aby obět' zbili)
- fyzické pasivní přímé (agresor nedovolí obět'i, aby si sedla atd.)
- fyzicky pasivní nepřímé (agresor odmítne splnění požadavků)
- verbální aktivní přímé (nadávání, urážení, zesměšňování)
- verbální aktivní nepřímé (rozšiřování pomluv atd.)
- verbální pasivní přímé (neodpovídání na pozdrav, otázky apod.)
- verbální pasivní nepřímé (spolužáci se nezastanou obět'i)

3.3 Za významné vnější znaky šikanování považujeme:

- úmysl ublížit fyzicky nebo psychicky
- incidenty jsou opakované
- nepoměr sil mezi útočníkem a obětí
- útočníkem může být jedno dítě nebo skupina dětí
- oběť prožívá tzv. „legraci“ nepříjemně.

Za samotný vznik šikanování ve škole učitelé nemají přímou odpovědnost, mají však plnou odpovědnost za to, jak byl případ řešen. Zde je velmi důležité vedené důkazní řízení.

Problémem pro žáka může být i situace, kdy je tento jev řešen neodborně. Bezprostřední strach o život mohou zažívat především oběti pokročilých šikan, pokud učitelé v rámci vyšetřování přistoupí k jejich konfrontaci s agresory. Zpravidla pak své obvinění odvolají, jelikož mají zcela oprávněný strach z jejich pomsty.

Poškozování jsou však i ostatní žáci, kteří jsou jen svědky šikanování a vidí tak, jak je možné ublížovat druhému člověku, tedy potažmo i jim. A neřešením problému jsou svým způsobem poškozování i samotní agresori, protože jim tak společnost nedává signál, že takové jednání není tolerováno a v důsledku toho se tak může zvýšit pravděpodobnost jejich budoucí kriminální kariéry.

ŠKÁDLENÍ	ŠIKANOVÁNÍ
<p>Definice: Škádlení patří k rovnocenným, kamarádkým nebo partnerským vztahům. Chápáno je jako projev přátelství. Za škádlení se považuje žertování (popichování, zlobení) za účelem dobré nálady a v němž není vítěz ani poražený.</p>	<p>Definice: Šikanování patří do násilných a závislostních vztahů. Za šikanování se považuje, když jeden nebo více žáků úmyslně a opakovaně ubližuje druhým. Znamená to, že dítěti někdo, komu se nemůže ubránit, dělá, co je mu nepříjemné, co ho ponižuje nebo to prostě bolí.</p>
<p>Záměr: Vzájemná legrace, radost a dobrá nálada.</p>	<p>Záměr: Ublížit, zranit a ponižovat.</p>
<p>Motiv: Náklonnost, sblížení, seznamování, zájem o druhé. Rozpouštění napětí ve třídě a navozování uvolněné a pohodové atmosféry. Zodolňování, zmužnění.</p>	<p>Motiv: Základní tandem – moc a krutost. Další motivy překonávání samoty, zabíjení nudy, zvědavost ala Mengele, žárlivost, předcházení vlastnímu týrání, vykonání něčeho velkého</p>
<p>Postoj: Respekt k druhému a sebeúcta.</p>	<p>Postoj: Devalvace, znevažování druhého.</p>
<p>Citlivost: Vcítění se do druhých.</p>	<p>Citlivost: Tvrdost a nelítostnost.</p>
<p>Zranitelnost: Dítě není zvýšeně zranitelné a přecitlivělé.</p>	<p>Zranitelnost: Bezbrannost, oběť se neumí, nemůže či nechce bránit.</p>
<p>Hranice: Obě strany mají možnost obhájit své osobní teritorium. Vzájemné vnímání a respektování verbálních i neverbálních limitů. Při divočejším škádlení žádný nepoužije své plné síly nebo silnější mírní své akce.</p>	<p>Hranice: Prolamování hranic, „znásilňování“ druhého. Silnější strana nebere ohled na slabšího. Oběť dává najevo, že je jí to nepříjemné, útočníci pokračují dál. Někdy sadomasochistická interakce.</p>
<p>Právo a svoboda: Rovnoprávnost účastníků. Dítě se může bránit a škádlení opěťovat, případně ho může zastavit a vystoupit z něho.</p>	<p>Právo a svoboda: Bezpráví. Pokud se dítě brání nebo dokonce „legraci“ oplatí, je tvrdě ztrestáno!</p>

Důstojnost: Zachování důstojnosti. Dítě nemá pocit ponížení. Necítí se trapně a uboze.	Důstojnost: Ponížení lidské důstojnosti. Dítě je zesměšňováno a ponižováno.
Emoční stav: Radost, vzrušení ze hry, lehké naštvání. I nepříjemné ! Ale ne bezmoc.	Emoční stav: Bezmoc! Strach, stud, bolest. Nepříjemné a bolestivé prožívání útoku.
Dopad: Podpora sebehodnoty, pozitivní nálada.	Dopad: Pochybnosti o sobě, nedostatek důvěry, úzkost, deprese. Dítě má strach ze školy.

Zdroj: Kolář (2009)

Šikana se projevuje i v nepřímé podobě jako demonstrativní přehlížení a ignorování žáka či žáků třídní nebo jinou skupinou spolužáků. Nebezpečnost působení šikany spočívá zvláště v závažnosti, dlouhodobosti a nezdědky v celoživotních následcích na duševní a tělesné zdraví oběti.

4 Kyberšikana

Ta zahrnuje útoky pomocí e-mailů, sms zpráv, vyvěšování urážlivých materiálů na internetové stránky apod.

Tuto šikanu umožňuje rozšíření mobilních telefonů, používání elektronické komunikace, blogů a webových stránek s hostitelskými videi mezi dětmi. Tato forma šikany se od předcházející liší také v tom, že agresori zde mohou vystupovat anonymně. Podle odborníků může být velmi nebezpečná, pokud útočníci ponižování oběti natočí např. na mobilní telefon a tento materiál zveřejní, což nelze vzít zpět. Mnohonásobně se tak zvyšuje traumatizace oběti.

Vzhledem k prudkému rozvoji sociálních sítí se dá předpokládat, že se bude kyberšikana zvyšovat.

5 Prevence sociálně patologických jevů

Škola má zpracovaný;

Minimální preventivní program, který podléhá kontrole České školní inspekce, je průběžně vyhodnocován a písemné vyhodnocení účinnosti jeho realizace za školní rok je součástí výroční zprávy o činnosti školy.

Školní vzdělávací program, jehož součástí je Školní preventivní strategie, zpracovaná na delší dobu a má rovněž začleněnou problematiku prevence sociálně patologických jevů u dětí, jež není pojímána jako nadstandardní aktivita škol, ale stala se přirozenou součástí školní výuky.

Z výše uvedených skutečností vyplývá, že prevence sociálně patologických jevů, tedy i šikanování, má probíhat komplexně, systematicky a dlouhodobě.

Důležitá je znalost klimatu třídy. Je pro rozvoj šikany i kyberšikany určující. Je nutno sledovat spokojenost žáků ve třídě, mluvit o vztazích a seznámit žáky s pojmem šikana a kyberšikana. Žáci mají tendenci vyřizovat si všechny záležitosti mezi sebou a rozhodně nežalovat. Vyřizovat si své věci sám, nežádat o pomoc dospělých, raději třeba snést krutý posměch a násilí vrstevníků – to se považuje za věc cti.

6 Škola

Školní řád

Do školního řádu je zapracována prevence proti šikanování.

□ **Krizový plán a postupy řešení šikanování**

Pedagogický pracovník po informaci rodičů o podezření na šikanování nebo při svém podezření na základě určitých skutečností (informace jiného pedagoga, žáků atd.) informuje třídního učitele, který ihned zahájí spolupráci se školním poradenským pracovištěm, jehož členové jsou odborně proškoleni. O postupu vyšetřování je veden vždy písemný záznam (podepsaný pedagogem) a jsou informováni zákonní zástupci nezletilých.

Ředitel školy rozhodne, zda škola zvládne řešit šikanu vlastními silami, nebo zda škola potřebuje pomoc zvnějšku a je nezbytná její součinnost se specializovanými institucemi, to je na **úseku školství** Pedagogicko-psychologická poradna; na **úseku zdravotnictví** pedopsychiatr, pediatr, dětský psycholog a zařízení, která poskytují odbornou poradenskou a terapeutickou péči vč. individuální a rodinné terapie; na **úseku sociální péče** - oddělení sociálně-právní ochrany dětí

6.1 Škola řeší šikanu vlastními silami

- řešení signálních projevů (třídní učitel, metodik prevence, výchovný poradce) s možností přizvání oblastního metodika prevence (pracovník PPP)
- rozhovor s těmi, kteří na šikanování upozornili a s oběťmi
- nalezení vhodných svědků
- individuální, případně konfrontační rozhovory se svědky (nikoli však konfrontace obětí a agresorů)
- zajištění ochrany obětem
- rozhovor s agresory, případně konfrontace mezi nimi
- v případě potřeby požádá školní speciální pedagog/psycholog o pomoc při zpracování programu, jež bude realizovat ve třídě ke zlepšení vtažů
- pokud zákonný zástupce nezletilých nespolupracuje, osloví ředitel nebo jím pověřený pedagog oddělení sociálně-právní ochrany dětí, konkrétně kurátora pro mládež.

Škola řeší šikanu v součinnosti se specializovanými institucemi a Policií ČR

6.2 Oddělení sociálně-právní ochrany dětí

V případě, kdy zákonní zástupci nezletilého žáka odmítají spolupracovat se školou (nereagují na výzvu školy, nedodržují požadované přístupy k žákovi a ke škole atd.) nebo je k řešení daného problému přizvána PČR, ředitel školy nebo jím pověřený pedagog osloví vždy kurátora pro mládež a ten pak postupuje v souladu se zákonem o rodině a zákonem o sociálně-právní ochraně dětí.

Doporučujeme využívat možnosti činnosti komise pro sociálně-právní ochranu dětí, kde je velký potenciál odborníků a ti mohou jak školám, tak OSPOD pomoci odborně danou patologii (v tomto případě šikanu a záškoláctví) řešit průběžně, např. i formou případové konference. Je nutno využít potenciál dostupných odborníků.

6.3 Komise pro sociálně-právní ochranu dětí

(dle zákona 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí)

Starosta obce s rozšířenou působností zřizuje jako zvláštní orgán obce komisi pro sociálně-právní ochranu dětí (dále jen "komise").

Komise

- a) Rozhoduje o vydání pověření k výkonu sociálně-právní ochrany pokud právnická nebo fyzická osoba žádá pouze o pověření ke zřízení zařízení uvedeného v § 39 písm. d) a o odnětí tohoto pověření (§ 50),
- b) navrhuje a posuzuje předložené sociálně preventivní programy na ochranu týraných, zneužívaných a zanedbávaných dětí v komisi, za účelem navržení opatření k účinné pomoci dítěti a rodině

- c) doporučuje provést opatření, která by měla být uskutečněna v oblasti ochrany dětí před sociálně patologickými jevy, a připravuje programy péče o problémové skupiny dětí,
- d) na žádost tajemníka obecního úřadu posuzuje jednotlivé případy provádění sociálně-právní ochrany a vydává k nim stanoviska,
- e) koordinuje výkon sociálně-právní ochrany na území správního obvodu obce s rozšířenou působností.

K jednání komise je možno podle potřeby přizvat

- a) žáka, je-li to přiměřené jeho věku a schopnostem, spolu s rodiči nebo jinými fyzickými osobami odpovědnými za jeho výchovu,
- b) rodiče žáka nebo jiné fyzické osoby odpovědné za výchovu,
- c) zástupce;
 1. školy, kterou žák navštěvuje, školského, zdravotnického nebo ústavního zařízení nebo jiného zařízení,
 2. pověřených osob,
 3. občanských sdružení, církví a dalších právnických osob
- d) fyzické osoby, pokud jsou
 1. zřizovateli škol nebo jiných zařízení uvedených v písmenu c) bodu 1
 2. zaměstnavateli dětí nebo se u nich dítě připravuje na budoucí povolání
 3. pověřenými osobami
- e) soudce
- f) státní zástupce
- g) jiné fyzické osoby, je-li to účelné k objasnění rozhodujících skutečností.

Doporučené složení komise:

psycholog (PPP)
 etoped (SVP)
 psychopediatr
 pediatr
 pedagog
 sociální pracovníce
 kurátor pro mládež
 vedoucí OSPOD
 vedoucí Odboru školství

6.4 Pedagogicko-psychologická poradna

- zabezpečí individuální psychologickou a speciálně pedagogickou diagnostiku žáků s osobnostními nebo sociálně-vztahovými problémy
- dále zabezpečí skupinovou diagnostiku sociálního klimatu třídních kolektivů jako podklad (návrh) pro tvorbu nápravných programů
- ve spolupráci se střediskem výchovné péče poskytne standardní služby pro žáky se specifickými poruchami chování a s rizikem vzniku sociálně patologických jevů, pro jejich zákonné zástupce a pedagogické pracovníky, kteří je vzdělávají.

6.5 Středisko výchovné péče

- poskytne** individuální péči o oběť agrese a agresora, která je velmi významným doplněním přímé terapeutické intervence ve třídě, jindy její nezastupitelnou alternativou a to ve spolupráci s rodiči

□ společně s odborníkem PPP **pomůže připravit program intervence ve třídě**, který bude pod jejich metodickým dohledem realizovat školní speciální pedagog společně buď s výchovným poradcem nebo metodikem prevence

Intervence ve třídě je optimální možností ovlivňování vztahů mezi žáky. Jde o terapeutický nástroj, kterým se aktivuje pozitivní potenciál skupiny. Ten se dosud z nějakého důvodu neprojevil, což dalo průchod následnému negativnímu vývoji. Výhodou tohoto postupu je to, že žáci mají možnost zažít novou zkušenost, která může přinést žádoucí změny. Tato zkušenost spočívá v tom, že žáci sami v sobě mohou objevit schopnost nasměrovat skupinu k obratu v jejím vývoji, jejímu růstu a trvale jí zbavit rizika výskytu šikany. V této metodě nejde o to patologické nastavení skupiny a projevované zlo potlačovat silou, jak to uplatňují restriktivní postupy.

Skutečně rozvinutá práce s dynamikou skupiny vyžaduje podle aktuálního dění střídavé poskytování ochrany obětem, zbytku skupiny i agresorům.

□ **doporučí rodičům** v případě potřeby internátní pobyt nezletilého ve **výchovném ústavu pro mládež**, ke kterému se vyjadřuje kurátor pro mládež. V případě, že rodiče pobírají dávky hmotné nouze, budou si moci podat žádost o mimořádnou pomoc u Úřadu práce (od 1.1.2012) za doporučení kurátora pro mládež.

□ **spolupracuje** se školskými poradenskými zařízeními, t.j. Krajská pedagogicko- psychologická poradna Jihlava.

6.5 Policie České republiky

6.6 Okresní státní zastupitelství

Řešení případů šikany v rámci soudního řízení s dítětem mladším 15-ti let

V případech, kdy je jednání nezletilých dětí, které má znaky šikany, oznámeno Policii ČR, začínají probíhat obvyklé úkony spojené s prošetřováním věci příslušným policejním orgánem. U služby kriminální policie a vyšetřování působí specialisté na tuto problematiku, kteří vedou vyšetřování a zejména vyslýchání aktérů přiměřeným a citlivým způsobem s ohledem na jejich věk a psychickou vyzrálou, obvykle je pak možné očekávat návštěvu kriminalistů i přímo ve školním prostředí.

Podnět, popř. trestní oznámení, lze podat nejen na policejním oddělení, kde se jím bude zabývat státní zástupkyně specializující se na kriminalitu dětí a mladistvých. Významnou roli má nadále i sama škola a příslušný orgán sociálně-právní ochrany dítěte, které by po odhalení šikany měly jako první hledat a volit adekvátní a rychlé způsoby intervence (například prostřednictvím pedagogicko-psychologické poradny apod.), které by mohly vést k nápravě narušených vztahů ve třídě a snížení rizika dalšího protiprávního jednání.

Chování souhrnně označované jako šikana má z trestněprávního hlediska nejčastěji charakter trestných činů vydírání, nebezpečného vyhrožování, ublížení na zdraví, nebezpečného pronásledování, loupeže popř. násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci. V případech, kdy policejní vyšetřování prokáže, že se skutečně jednalo o tzv. čin jinak trestný (tedy trestný čin, kterého se dopustila nezletilá osoba, která není trestně odpovědná), policejní orgán sice věc formálně odloží pro nedostatek věku, ale dozorující státní zástupce věc dále řeší a prostřednictvím návrhu na uložení opatření celý případ posílá ke specializovanému soudu pro mládež. V této fázi kontaktuje školu obvykle i probační úředník a jedná se zainteresovanými pracovníky (ředitel školy, metodik prevence, třídní učitel), neboť pro celé řízení a pro rozhodování soudu je důležité mimo jiné i znát postup, který škola zvolila v reakci na problémové jednání mezi žáky a rovněž zmapovat vývoj vztahů v třídním kolektivu do doby než věc projedná soud.

U specializovaného soudu pro mládež se v krátké době od podání návrhu státního zástupce odehraje jednání za účasti nezletilého pachatele, jeho zákonných zástupců, advokáta nezletilého (neboť dítě mladší 15-ti let musí být v tomto řízení před soudem právně zastoupeno opatrovníkem), pracovnice orgánu sociálně-právní ochrany dítěte a často i probačního úředníka.

Soudce při jednání, u kterého je vyslechnut jak nezletilý, tak jeho zákonní zástupci, řeší nejen trestněprávní okolnosti spáchaného činu jinak trestného, ale dle zpráv OSPOD, školy a Probační a mediační služby, hodnotí i osobní, rodinnou a sociální situaci nezletilého, funkčnost jeho výchovného prostředí a vhodnost uložení některého z opatření, případně jejich kombinace, tak aby reakce justice na jednání nezletilého byla co nejadekvátnější se snahou odvrátit jej od dalších prohřešků.

Opatření, které soud pro mládež může rozsudkem dítěti uložit, v případě že s ohledem na již závažnější charakter činu jinak trestného, negativní vývoj osoby nezletilého nebo problematické rodinné zázemí, nepostačí samotné projednání věci u soudu a upuštění od uložení opatření, vycházejí ze zákona č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže a jsou jimi:

- Výchovná povinnost (např. odpracovat určitý počet hodin společensky prospěšné činnosti, docházet bez neomluvených absencí do školy apod.)
- Výchovné omezení (např. zákaz užívat drogy nebo se zdržovat na určitém místě)
- Zařazení do terapeutického, psychologického nebo jiného vhodného výchovného programu ve středisku výchovné péče
- Dohled probačního úředníka
- Ochranná výchova
- Napomenutí s výstrahou.

V praxi často při méně závažné trestné činnosti dětí postačí samotné projednání před soudem pro mládež, které celé řízení uzavře a zajistí potřebný výchovný a nápravný efekt, a to zejména v případech, kdy se s dítětem a jeho rodinným systémem odborně pracuje již krátce po té, co jeho protiprávní jednání vyplyne na povrch. V případech, kdy je již třeba zajistit trvalejší a intenzivnější výchovné působení a kontrolu nad dítětem, se obvykle ukládá opatření v podobě dohledu probačního úředníka, popř. umístění do ambulantního výchovného programu ve středisku výchovné péče – tato opatření pak mohou být doplněna dalšími výchovnými povinnostmi nebo omezeními. Pokud se jedná již o velmi závažnou nebo recidivující kriminalitu dítěte, nebo v situaci, kdy je výchovné působení jeho zákonných zástupců dlouhodobě nedostačující, může být uloženo nejprísnější opatření ve formě umístění do ochranné výchovy, která již představuje významné omezení svobody a zásah do života dítěte. Při realizaci některých z těchto opatření je nezbytná další součinnost školy, ať už s pracovníky orgánu sociálně-právní ochrany dětí nebo probačním úředníkem – spolupráce může probíhat na úrovni zpráv hodnotících působení dítěte ve škole, ale i formou osobních návštěv dítěte ve školním prostředí, konzultacemi s pedagogy, nebo třeba účastmi na jednání výchovné komise. Ve všem těchto případech jsou jak pracovníci sociálního odboru, tak probační a mediační služby, ze zákona oprávněni požadovat po škole potřebnou součinnost.

V Jihlavě dne 1. 9. 2018 – aktualizováno

Mgr. Milada Papoušková
ředitelka školy